

KIM JEST BÓG - KRÓTKIE WPROWADZENIE

1. Jak Bóg objawia się ludzkości.

1. Przez Swoje dzieła stwórcze - Rzymian 1:18-20.
2. Za pośrednictwem Słowa Bożego, Biblii - Mateusza 19:4; Jana 17:17.
3. Bóg najpełniej objawił się za pośrednictwem Swego Syna, Jezusa Chrystusa - Jana 1:18; 14:6-11.
4. Boga możesz poznać osobiście, nawiązując z Nim serdeczną, osobistą więź za pośrednictwem Jezusa Chrystusa. Niezbędny do tego jest radykalny zwrot ku Bogu zwany nawróceniem (zmiana myślenia i postępowania). Następnie coraz lepiej będziesz poznawał Boga i doświadczał Jego ingerencji w twoim życiu. W ten sposób poznasz Go osobiście, z doświadczenia.

2. Przymioty Boże

Bóg jest duchem - Jana 4:24; jest **nieśmiertelny i niewidzialny** - 1 Tymoteusza 6:16; jest **wszehobecny** - Jeremiasza 23:24; Psalm 139:8; **jest wieczny i jest w wieczności** (poza czasem) - Psalm 90:2; jako Stwórca nie jest częścią wszechświata ani stworzenia, **nieskończenie przewyższa wszystko**, co jest stworzone - Izajasza 40:25, 26; 44:24; jest **wszechwiedzący** - 1 Samuela 2:3; **zna przyszłość**, jest Bogiem niezawodnych prorocत्व - Izajasza 42:9; jest absolutnie mądry - Rzymian 16:27; jest **wszechmocny** - Marka 10:27; jest **sprawiedliwy, prawy, wierny i prawdomówny** - 5 Mojżeszowa 32:4; jest **święty** - 1 Piotra 1:15, 16; **nienawidzi grzechu, zła i bezprawia** - Psalm 5:5-7; jest **miłosierny i laskawy, cierpliwy i pełen dobroci, nieskory do gniewu i przebaczący** - Psalm 103:8-14; Jego dominującą cechą jest **miłość** - 1 Jana 4:8-10; jedynie On może uwolnić nas od winy za nasze grzechy - Izajasza 43:25; w gniewie karze zatwardziały grzeszników - Rzymian 1:18; 2:4-8; jedynie On jest Bogiem i **tylko Jemu należy się chwała** - Izajasza 42:8; 44:6-8.

3. Kwestia imienia Bożego. Tytuły odnoszące się do Boga

1. **Imię a tytuły.** We współczesnej kulturze zachodniej imiona są jedynie etykietkami pozwalającymi odróżnić jedną osobę od drugiej. W czasach biblijnych imiona miały głębsze znaczenie, ponieważ opisywały cechę charakteru danej osoby lub rolę, jaką miała spełnić. Na przykład Bóg zmienił imię Abrama ("wzniosły ojciec") na Abraham ("ojciec mnóstwa") - 1 Mojżeszowa 17:5. Jedynym osobistym imieniem Boga Izraela było imię Jahwe. Wszystkie inne nazwy odnoszące się do Stwórcy są tytułami lub określeniami. Tytuły Boga m.in. wyrażają cechy Jego charakteru lub Jego wielkość, np. Bóg Najwyższy, Bóg prawdy, Bóg święty, Bóg wieczny, Bóg wszechmocny, Bóg żywy, Król, Majestat, Mocarz, Najświętszy, Nauczyciel, Odkupiciel, Ojciec, Pan, Pasterz, Prawodawca, Prawy, Sędzia, Skala, Starodawny, Stwórca, Szczęśliwy (Błogosławiony) Bóg, Tarcza, Twórca, Wielki Bóg, Wybawca (5Moj 32:8; Iz 40:28 itp.)

2. **Imię Jahwe.** W Starym Przymierzu Bóg objawił się jako Jahwe. Imię to było zapisane za pomocą czterech spółgłosek hebrajskich (tak zwany tetragram): Jod, He, Waw, He, odpowiadających naszym J H W H. W Starym Testamencie występuje ono ponad 6 tysięcy razy. Wchodzi w skład znanego nam zwrotu "Alleluja", po hebrajsku "Hallelu-Jah", to znaczy "chwalcie Jah" (skrótowa forma imienia Jahwe). Co ciekawe, w piśmie hebrajskim nie zapisywano samogłosek. Dopiero w V wieku n.e. uczeni żydowscy wynaleźli system samogłoskowy. Polegał on na tym, że w spółgłoskowym tekście Biblii Hebrajskiej nad każdym słowem umieścili znaki samogłoskowe (kropki i kreski) pozwalające właściwie odczytać dane słowo. Niestety, nad tetragramem JHWH umieścili znaki e-o-a, ponieważ Żydzi już od dawna nie wymawiali imienia Jahwe, lecz słowo Adonaj, Pan. Dlatego nie ma stuprocentowej pewności co do tego, jak wymawiano imię Boże. Na pewno nie brzmiało ono Jehowa - ta wersja powstała na skutek pomyłki. Najbardziej udokumentowaną formą tetragramu jest Jahwe. Według ostatnich badań imię Jahwe znaczy "On sprawia, że jest", to znaczy "On sprawia, że mają miejsce wydarzenia" (z naciskiem na udział Boga w tych wydarzeniach). Komentarzem do imienia Bożego są słowa samego Boga z 2 Mojżeszowej 3:14: "Jestem, który jestem" albo "Będę, kim będę". Sens tego wyrażenia jest następujący: Bóg będzie taką Osobą dla Swego ludu, jaką objawią Jego zbawcze czyny względem niego.

3. **Jakim imieniem powinni określać Boga chrześcijanie?** W Nowym Testamencie imię Jahwe praktycznie nie występuje. Pan Jezus najczęściej określał Boga słowem "Ojciec" lub "Abba" (prawdopodobnie "Tata") - Marka 14:36; Mateusza 5:45; 23:9. Przez wiarę w Jezusa Chrystusa jako naszego Pana i Zbawiciela zostajemy adoptowani do rodziny Bożej i stajemy się dziećmi Bożymi, dlatego my również możemy Boga nazywać naszym Ojcem (Gal 3:26; 4:6). Ale to jeszcze nie wszystko. Bóg objawił się najpełniej w Osobie Jezusa Chrystusa, dlatego hebrajskie imię Jehoszua, czyli Jezus, zawiera w sobie imię Boże Jahwe i znaczy "Jahwe jest zbawieniem". Imię Jezus jest jedynym imieniem, w którym możemy być zbawieni (Dz 4:10-12). Bóg Ojciec postanowił, żeby imię Jezus było wywyższone ponad wszelkie imiona (Flp 2:9-11). Nie znaczy to, że mamy modlić się wyłącznie do Pana Jezusa lub, że Bóg Ojciec się nie liczy. Pierwsi chrześcijanie modlili się zarówno do Boga Ojca w imieniu Jezusa, jak i bezpośrednio do Chrystusa (Jan 16:23; Dz 7:59). Imię Jezus jest po prostu imieniem drugiej Osoby Trójcy Świętej. Tytułem trzeciej Osoby Trójcy, to jest Ducha Świętego jest greckie słowo "Parakletos" czyli "Pocieszyciel", "Orędownik", "Rzecznik".

4. **Trójca Święta.**

Słowo to nie występuje w Biblii, nie ma też w niej szczegółowego omówienia tej doktryny. Dlaczego zatem wierzymy w Trójcę? Na czym polega ta doktryna? Czy jest dla nas ważna?

1. Stary Testament. Izraelici wierzyli w jedyne Boga Jahwe, nie znali pojęcia Trójcy. Jednakże nawet w Starym Testamencie są teksty, które zdają się przypisywać Boskość komuś poza Bogiem Ojcem, sugerujące, że Bóg to więcej niż jedna Osoba. Na przykład w 1 Mojżeszowej 1:26, 27 słowa w liczbie mnogiej: "uczynimy", "obraz nasz", "podobny do nas" odnoszą się do stworzenia człowieka na "obraz Boga". Księga Izajasza 9:5 nazywa przyszłego Mesjasza "Bogiem Mocnym"; co ciekawe to samo słowo hebrajskie, El Gibbor odniesione jest w Izajasza 10:21 do Boga Jahwe.

2. Nowy Testament. Pan Jezus jest wyraźnie nazywany Bogiem i przypisuje Mu się całą pełnię Boskości (Jan 1:1-4, 14; 20:28; Fil 2:6; Kol 2:9). Co więcej, w myśl nauki Nowego Testamentu Chrystusowi należy się chwała i cześć (Jana 5:23; Obj 5:12-14). W Starym Testamencie było nie do pomyślenia, by oddawać cześć jakiejś drugiej osobie, prócz Boga Jahwe (Izajasza 42:8). Ponadto Boskość odniesiono w Nowym Testamencie również do Ducha Świętego (Dz 5:3,4; 1Kor 12:6,11; Mat 12:31,32). Prócz tego w niektórych miejscach trzy Osoby Boskie wymieniane są razem (Mat 28:19; 2Kor 13:13; 1Kor 12:4-6).

3. Historia chrześcijaństwa. Przez pewien czas chrześcijanie nie zastanawiali się głębiej nad relacjami zachodzącymi między Bogiem Ojcem, Synem Bożym i Duchem Świętym. Lecz zwłaszcza w wiekach III i IV, nasi bracia rozważali, jak pogodzić ze sobą dwa fakty: oddajemy cześć Boską zarówno Chrystusowi, jak i Ojcu, a przecież Biblia mówi, że jest tylko jeden Bóg. Musieli to rozstrzygnąć, bo pojawiło się немало błędnych poglądów - jedni twierdzili, że Jezus jest mniejszym bogiem, stworzeniem lub aniołem; inni mówili, że jest tylko jedna osoba Boska, która występuje w trzech rolach. Niektórzy mieli też wątpliwości co do tego, kim lub czym jest Duch Święty. Na szczęście uczniowie Chrystusa nie byli zostawieni samym sobie; prowadził ich w tym Duch Święty (Jana 16:13). W rezultacie ogół chrześcijan doszedł do przekonania, że są trzy równe sobie Osoby Boskie, lecz tylko jeden Bóg. Choć jedna z tych Osób może mieć wyższą funkcję od drugiej, to jednak wszystkie mają naturę Bożą i wszystkie są wieczne

4. Jakie znaczenie ma dla nas doktryna o Trójcy. Doktryna ta oddaje sprawiedliwość temu, co Biblia mówi o każdej z Boskich Osób. Zarazem pomaga zachować monoteizm i uniknąć wielobóstwa (w tym wypadku wiary w trzech bogów) oraz chroni przed pomniejszeniem którejs z Osób.

Można powiedzieć, że choć Biblia wyraźnie nie naucza o Trójcy, to zawiera wszystkie materiały budulcowe dla tej doktryny. To tak, jakby w Biblii napisano, że możemy dokonać działania 2 + 2, lecz nie podano wyniku tego działania. Chrześcijanie musieli pod kierownictwem Ducha Świętego rozważyć wszystkie wzmianki o trzech Boskich Osobach i wyciągnąć właściwe wnioski. Co jest najważniejsze, działalność wszystkich trzech Osób Boskich ma dla nas wielkie znaczenie: Bóg Ojciec jest źródłem stworzenia; Syn Boży jest wykonawcą odkupienia; Duch Święty jest odpowiedzialny za nasze uświęcenie (1Kor 8:6; Ef 1:7; 2Tes 2:13).

Opracował: Szymon Matusiak